

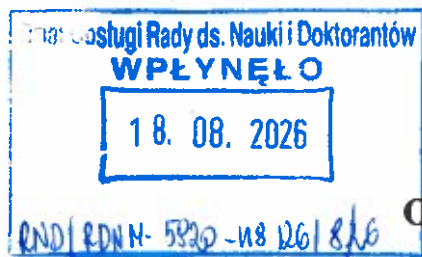

UNIwersYTET MEDYCZNY IM. KAROLA MARCINKOWSKIEGO W POZNANIU
Katedra i Klinika Hipertensjologii, Angiologii
i Chorób Wewnętrznych
Kierownik: Prof. dr hab. Andrzej Tykarski

ul. Długa 1/2
61-848 Poznań

Telefon: 0-61-854-90-90
Fax: 0-61-854-90-90
E-mail: tykarski@o2.pl

Poznań, 9 sierpnia 2026 r.

OCENA DOROBKU NAUKOWEGO

w postępowaniu habilitacyjnym

**na stopień naukowy doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o
zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne**

dr. med. Piotra Sobieraja

**z Kliniki Chorób Wewnętrznych, Nadciśnienia Tętniczego i Angiologii
Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego**

Dr n. med. Piotr Sobieraj uzyskał w 2013 roku dyplom lekarza na I Wydziale Lekarskim Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego. W roku 2015 rozpoczął studia doktoranckie w Studium Doktoranckim na II Wydziale Lekarskim WUM, których efektem było uzyskanie w 2019 roku tytułu doktora nauk medycznych na podstawie pracy „Niskie rozkurczowe ciśnienie tętnicze podczas leczenia hipotensyjnego a ryzyko powikłań sercowo-naczyniowych”, której promotorem był prof. dr hab. Jacek Lewandowski. Równolegle rozpoczął pracę w Samodzielnym Publicznym Centralnym Szpitalu Klinicznym WUM w Klinice Chorób Wewnętrznych, Nadciśnienia Tętniczego i Angiologii w ramach szkolenia specjalizacyjnego w dziedzinie chorób wewnętrznych w trybie rezydenckim, uzyskując w 2020 roku tytuł specjalisty w dziedzinie chorób

wewnętrznych. Po uzyskaniu stopnia doktora uzyskał etat asystenta, a następnie adiunkta naukowo-dydaktycznego w Klinice Chorób Wewnętrznych, Nadciśnienia Tętniczego i Angiologii Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, gdzie pracuje do chwili obecnej. Tamże w 2023 roku uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie kardiologii, a obecnie odbywa szkolenie specjalizacyjne w dziedzinie hipertensjologii w trybie pozarezydenckim.

OCENA OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO

Ze swojego bogatego dorobku naukowego, zgodnie z zasadami ubiegania się o stopień doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne w rozumieniu art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 R. Prawo o Szkolnictwie Wyższym i Nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.), dr Piotr Sobieraj wybrał 5 prac o łącznym IF = 20.964, które wskazał jako osiągnięcie naukowe, dotyczące zagadnienia „Spoczynkowa czynność rytmu serca jako wskaźnik ryzyka i bezpośredni czynnik hemodynamiczny w prewencji chorób sercowo-naczyniowych.”. Mimo wielu badań publikowanych w piśmiennictwie światowym dotyczących znaczenia spoczynkowej czynności rytmu serca jako wskaźnik ryzyka chorób sercowo-naczyniowych, ponieważ wiele aspektów tego zagadnienia nadal jest niewyjaśnionych. Wiadomo, że istnieje wprost proporcjonalna zależność pomiędzy spoczynkową częstością rytmu serca od wartości 50-60 uderzeń/minutę a ryzykiem powikłań sercowo-naczyniowych, ale nie ma pewności czy ten parametr hemodynamiczny stanowi niezależny czynnik ryzyka sercowo-naczyniowego czy jedynie marker choroby oraz jaka jest jego optymalna wartość docelowa. Ponadto, choć wiadomo, że obniżanie akcji serca za pomocą leków przynosi korzyści u pacjentów z wysokim ryzykiem sercowo-naczyniowym, szczególnie w prewencji wtórnej, to wnioski takie nie są oczywiste w mniej obciążonych populacjach. Celem naukowym przedstawionego cyklu prac było określenie znaczenia spoczynkowej częstości

rytmu serca jako czynnika prognostycznego oraz potencjalnego wykładnika odpowiedzi fizjologicznej w różnych sytuacjach klinicznych, ze szczególnym uwzględnieniem pacjentów z nadciśnieniem tętniczym i wysokim ryzykiem sercowo-naczyniowym. Autorzy słusznie założyli, że interpretacja prognostyczna częstości rytmu serca, zwłaszcza w świetle współczesnych strategii intensywnego leczenia nadciśnienia tętniczego oraz nowych metod pomiaru, wymaga wieloaspektowej analizy.

Pięć przedstawionych prac stanowi spójne opracowanie dotyczące znaczenia spoczynkowej częstości rytmu serca jako markera ryzyka sercowo-naczyniowego, niezależnego czynnika ryzyka sercowo-naczyniowego oraz wskaźnika odpowiedzi organizmu na bodźce patofizjologiczne i **spełnia kryteria osiągnięcia naukowego do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego w rozumieniu przytoczonej wyżej ustawy**. Autorzy tych prac, a we wszystkich pięciu dr Piotr Sobieraj jest pierwszym autorem wykazali, że zależność pomiędzy spoczynkową częstością rytmu serca a ryzykiem klinicznym ma charakter nieliniowy oraz jest silnie zależna od kontekstu klinicznego, w tym intensywności leczenia nadciśnienia tętniczego oraz obecności chorób współistniejących (choroba sercowo-naczyniowa, cukrzyca). W odróżnieniu od dotychczasowego podejścia, opartego głównie na pojedynczych wartościach progowych, przeprowadzone analizy wskazują, że ryzyko sercowo-naczyniowe może wzrastać już przy niższych wartościach częstości rytmu serca, a jednocześnie nadmierne obniżenie częstości rytmu serca również może wiązać się z niekorzystnym rokowaniem w określonych grupach pacjentów.

Ponadto wykazano, że obserwowane zależności nie wynikają z różnic metodologicznych w pomiarze częstości rytmu serca, lecz odzwierciedlają rzeczywiste zjawiska biologiczne. Cenne jest uzupełnienie analiz epidemiologicznych o badania eksperymentalne, co pozwoliło dodatkowo potwierdzić, że częstość rytmu serca jest czułym i dynamicznym markerem

obciążenia hemodynamicznego, integrującym wpływ różnych czynników środowiskowych związanych z nikotyną. W efekcie przedstawiony cykl badań redefiniuje znaczenie częstości rytmu serca w praktyce klinicznej, wskazując na konieczność jego interpretacji w sposób bardziej zindywidualizowany, uwzględniający zarówno wartości skrajne, jak i zmiany w czasie.

Wnioski z prac wchodzących w skład cyklu publikacyjnego rzucają nowe światło na potencjalne możliwości wykorzystania częstości rytmu serca jako użytecznego narzędzia stratyfikacji ryzyka sercowo-naczyniowego oraz potencjalnego celu terapeutycznego, szczególnie w populacjach wysokiego ryzyka sercowo-naczyniowego. Jednocześnie wyniki te podważają zasadność stosowania jednego uniwersalnego progu decyzyjnego i wskazują na potrzebę dalszego doprecyzowania optymalnych zakresów częstości rytmu serca w zależności od ryzyka sercowo-naczyniowego i przebytych przez pacjenta powikłań.

OCENA POZOSTAŁEGO DOROBKU NAUKOWEGO

Dorobek naukowy dr. Piotra Sobieraja obejmuje 68 publikacji naukowych, w tym 30 prac oryginalnych, w większości w czasopismach posiadających Impact Factor **/IF - 155,322/** oraz 8 prac poglądowych, których **IF** wynosi **5,431**. Łączny **IF**, który wynosi **388,692**, znacząco „podbijają” dwie publikacje związane z udziałem w badaniach wieloośrodkowych **/IF - 167,000/**, a także 6 listów do redakcji **/IF - 40,137/** oraz 5 opisów przypadków klinicznych **/IF - 20,800/**. Liczba cytowań wg bazy Web of Science wynosi 678, a według SCOPUS 800. Index Hirsha wynosi odpowiednio 13 i 15. Dorobek ten jest niezrównoważony ze znacznym zwiększeniem aktywności naukowej po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych, co jest typowe.

Efektom bardzo dobrego dorobku naukowego habilitanta są wysokie pozycje na listach rankingowych liderów naukowych Warszawskiego Uniwersytetu

Medycznego, a w konsekwencji liczne Nagrody Naukowe JM Rektora WUM, które otrzymał.

Publikacje autorstwa dr. Piotra Sobieraja, które nie weszły w skład ocenianego wcześniej cyklu również prezentują dobry poziom naukowy. Wiele z nich zostało opublikowane w prestiżowych czasopismach medycznych posiadających wysoki Impact Factor. Ich tematyka dotyczyła zastosowania mobilnych aplikacji dietetycznych w praktyce klinicznej i badaniach naukowych, zatorowości płucnej realizowanej we współpracy z Centrum Diagnostyki i Leczenia Żylnej Choroby Zakrzepowo Zatorowej WUM, oceny kardiologicznej pacjentów z chorobami układowymi, nieoczekiwane, biologii i znaczenia klinicznego mleka ludzkiego, a także chorób pulmonologicznych, w tym OSA i raka płuc, arytmii w chorobie otyłościowej oraz zastosowania floczyn w chorobach spichrzeniowych. Ważną częścią dorobku naukowego dr. Piotra Sobieraja, co nie dziwi z uwagi na pracę w renomowanej Klinice Chorób Wewnętrznych, Nadciśnienia Tętniczego i Angiologii WUM, stanowią prace o różnorodnej tematyce hipertensjologicznej.

Podsumowując pragnę stwierdzić, że przedstawione prace stanowiące podstawę do otwarcia przewodu habilitacyjnego są wartościowymi pozycjami o dużym znaczeniu poznawczym, stanowią spójną całość tematyczną, zawierają istotne elementy nowości naukowej, są jednocześnie przydatne w praktyce klinicznej i stanowią znaczny wkład autora w rozwój kardiologii i hipertensjologii. Na podkreślenie zasługuje dorobek naukowy dr. Piotra Sobieraja z IF-388,692. Całokształt działalności naukowej dowodzi, że opanował on złożoną metodykę warsztatu badawczego i posiada kwalifikacje do samodzielnego prowadzenia działalności badawczej. Zarówno dorobek naukowy jak i pozostałe oceniane elementy dotychczasowej kariery naukowej dr. Piotra Sobieraja spełniają kryteria

stawiane osiągnięciom na stopień naukowy doktora habilitowanego nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

Dlatego po zapoznaniu się z dotychczasowym dorobkiem naukowym dr. Piotra Sobieraja zwracam się z pełnym przekonaniem do Wysokiej Rady Dyscypliny Nauk Medycznych Warszawskiego Uniwersytetu Medycznego, która zaprosiła mnie do recenzji pismem z dnia 22 czerwca 2026 r. (RND/RDNM-5920-H8/26/5/26), z wnioskiem o dopuszczenie Kandydata do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego.

Z poważaniem,

Kierownik Katedry i Kliniki Hipertensjologii,
Angiologii i Chorób Wewnętrznych

A,

als h.